

بیمه

بیمه از زبان هندی (اردو) گرفته شده است و معنی لغوی آن ضمانت است . در اصطلاح

نیز ضمانت مخصوصی است از جان یا مال که در حقوق جدید دنیا رواج یافته است . در

بیمه اشخاص با پرداخت وجهی مسئولیت کالا یا سرمایه یا جان خود را بعهدده دیگری

میگذارند و بیمه کننده در هنگام زیان باید زیان و خسارت وارده را بپردازد .

تعریف متداول بیمه بدین شرح است : بیمه عملی است که به موجب آن بیمه گر در مقابل

دریافت عوض بنام ((حق بیمه یا وجه اشتراک)) و بموجب مقررات خاص خسارات را

جبران می نماید بدین ترتیب بیمه موجود نوعی اطمینان در مقابل مخاطره محتمل الوقوع تلقی

میگردد.

در این مقاله اختصاراً به سوابق بیمه ، بیمه در قوانین ایران ، اقسام بیمه ، موارد فسخ و بطلان

بیمه اشاراتی خواهیم داشت .

الف . سوابق بیمه

در عهد عتیق بیمه شناخته نبود (قرن چهارم تا هفتم میلادی) در رم باستان صاحبان کشتی

و متصدیان حمل و نقل دریائی متعهد میشدند که خسارات ناشی از عملیات جنگی دشمن

و طوفان را بپردازند . به لحاظ خطرات اساسی که متوجه مال التجاره های دریائی بود ،

بیمه دریائی به عنوان نخستین نوع بیمه ایجاد گردید . این بیمه در حال حاضر نیز پر اهمیت

ترین نوع بیمه است . بدین ترتیب ایجاد بیمه دریائی مربوط به قرون وسطی و انواع دیگر بیمه مربوط به قرن نوزدهم است . این مطلب که در کدام کشور برای اولین با بیمه بوجود آمده است ، محل اختلاف است . عده ای معتقدند که بیمه برای اولین بار در فلاندر (ناحیه ای در شمال کشور بلژیک) پدید آمد و به سال ۱۳۱۰ میلادی شخصی بنام کنت دوتون بنا به درخواست اهالی شهر بروژ دفتر بیمه تأسیس نمود . به نظر عده ای نیز بیمه از ابداعات ایتالیائی ها و اسپانیولی ها در قرن ۲۴ میلادی بوده است . بهر حال میدانیم که اولین بیمه نامه بدست آمده در سالهای ۱۲۴۷ و ۱۳۷۰ میلادی در شهرهای ((ژن)) و ((بروگ)) تنظیم شده است .

در ایران نیز پاره ای قراردادهای شبیه بیمه متقابل بحری در میان اقوام ساحل نشین خلیج فارس قبل از اسلام معمول بوده است . با ظهور اسلام به دو قاعده حقوقی اسلامی برخورد مینمائیم که با قراردادهای بیمه امروزی شامت دارند . - عقد عمری، به شرح ماده ۴۷ قانون مدنی: ((عمری حق انتفاعی است که بموجب عقدی از طرف مالک برای شخص بمدت عمر خود یا عمر منتفع و یا عمر شخص ثالثی بر قرار شده باشد)). با اندکی دقت در این تأسیس نوعی تأمین را باز می یابیم ۲- ضمان جریره . استاد شهید مرتضی مطهری ضما ن جریره را بسیار نزدیک به بیمه دانسته اند . در ضمان جریره دو نفر با یکدیگر قراردادی را منعقد مینمایند و یکی از این دو متعهد میشود در صورتیکه از روی اشتباه مرتکب عملی گردیده که مستوجب پرداخت دیه به شخص ثالث باشد طرف دیگر آن دیه را پردازد .

در قانون مجازات اسلامی مصوب ۶۱/۹/۲۴ مفصلاً در خصوص عاقله و مسئولیت وی در

پرداخت دیه جنایتهای خطائی بحث شده است . پرداخت دیه توسط عاقله را به

گونه ای میتوان نوعی بیمه تلقی نمود .

اما بیمه متعارف در ایران با تأسیس شرکت سهامی بیمه ایران در ۱۳۱۴ استقرار یافت و با

صدور اولین بیمه نامه آتش سوزی کار خود را آغاز نمود . پیش از تاریخ مذکور دو

موسسه روسی معروف به ((نادژوا)) و ((کافکازمر کوری)) برای نخستین بار در ایران به

بیمه گری پرداخته بودند .

پس از شروع فعالیت شرکت بیمه ایران ، شرکتهای بیمه خارجی و شرکتهای غیر دولتی

دیگر در تهران و شهرستانها فعالیت های بیمه گری را آغاز نمودند . پس از پیروزی

انقلاب اسلامی بموجب ماده یک قانون ملی شدن شرکتهای بیمه مصوب تیرماه ۱۳۵۸

شورای انقلاب بمنظور حفظ حقوق بیمه گذاران و گسترش صنعت بیمه در کشور و

گماردن بیمه بخدمت مردم ، از تاریخ مذکور کلیه موسسات بیمه کشور، ضمن قبول اصل

مالکیت مشروع مشروط ، ملی اعلام شد .

ب . بیمه در قوانین ایران

در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۵۸/۸/۲۴ در بند ۴ از اصل ۲۱ و اصل ۲۹

و اصل ۴۴ به بیمه اشاره شده و اساساً بیمه را جزء بخش دولتی دانسته است .

- بند ۴ از اصل ۲۱: به ((ایجاد بیمه خاص بیوگان و زنان سالخورده و بی سرپرست)).
اشاره می کند .

- اصل ۲۹ میگوید :: ((بر خورداری از تأمین اجتماعی از نظر باز نشستگی ، بیکاری پیری ، از کارافتادگی ، بی سرپرستی ، در راه ماندگی ، حوادث و سوانح و نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبتهای پزشکی بصورت بیمه و غیره حقی است همگانی . دولت مکلف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم ، خدمات و حمایتهای مالی فوق را برای یک یک افراد کشور تأمین کند))

- مطابق اصل ۴۴: ((نظام اقتصادی جمهوری اسلامی ایران بر پایه سه بخش دولتی ، تعاونی و خصوصی با برنامه ریزی منظم و صحیح و استوار است . بخش دولتی شامل کلیه صنایع بزرگ : صنایع مادر ، بازرگانی خارجی ، معادن بزرگ ، بانکداری ، بیمه ، تأمین نیرو ، سدها و شبکه های بزرگ آبرسانی ، رادیو و تلویزیون ، پست و تلگراف و تلفن ، هواپیمائی ، کشتیرانی ، راه آهن ، و مانند اینهاست که بصورت مالکیت عمومی و در اختیار دولت است . بخش تعاونی و بخش خصوصی)).

- بر طبق ماده ۱ قانون بیمه مصوب هفتم اردیبهشت ۱۳۱۶ ((بیمه عقدی است که بموجب آن یکطرف تعهد میکند درازاء پرداخت وجه یا جوهی از طرف دیگر در صورت وقوع یا بروز حادثه خسارت وارده بر او را جبران نماید یا وجه معینی بپردازد)).

کسیکه تعهد جبران خسارت را در بیمه مینماید گر و کسیکه بیمه گر بنفع او تعهد مینماید و خسارت وارد شده را جبران میکند بیمه گزار و مالی را که بیمه گزار در مقابل تعهد جبران خسارت به بیمه گر میدهد حق بیمه و آنچه را بیمه میشود موضوع بیمه و سندی را که بموجب آن قرارداد بیمه تنظیم میشود ، بیمه نامه مینامند .

در بیمه نامه نکات زیر باید درج شود .

الف :: تاریخ انعقاد قرار داد . ب : نام بیمه گر و نام بیمه گزار . ج : موضوع بیمه . د : حق بیمه . ه : میزان تعهدی که بیمه گر در مقابل حوادث و خطرات احتمالی تعهد مینماید . و : حادثه یا خطری که بیمه به آن جهت انعقاد یافته است . ز : شروع و خاتمه بیمه .

ماده ۱۸۳ قانون مدنی عقد را عبارت از این دانسته است که یک یا چند نفر در مقابل یک یا چند نفر دیگر تعهد بر امری بنمایند و این تعهد مورد قبول آنها باشد . در بیمه نیز یک یا چند

بیمه گر تعهد میکنند در صورتیکه حادثه یا اتفاقی واقع شود خسارت را جبران نمایند و در مقابل نیز وجهی دریافت کنند . بدین ترتیب چنانچه بیمه را جزء یکی از معاملات بدانیم تمام شرائط لازم برای طرفین معاملات و قرار دادها ، برای بیمه گر و بیمه گزار نیز لازم الرعایه است . چون گفتیم که بیمه عقد است بنابراین رعایت شرائط صحت عقد نیز در هر عقدی الزامی است .

ج . اقسام بیمه

۱- بیمه از جهتی به بیمه اشیاء و بیمه اشخاص تقسیم میشود .

۱- بیمه اشیاء که شامل بیمه کالاهای بازرگانی و ساختمانها ، مشتمل بر محل کار و سکونت ، وسائط نقلیه دریائی هوائی و زمینی ، بیمه های مهندسی و کارخانجات و مصنوعات و محصولات کشاورزی از نظر حوادث و سوانح و آتش سوزی و غرق و زلزله و حوادث دیگر میشود .

۲- ۱. بیمه متافع : بیمه هر نوع امتیاز مشخص یا حقوق و مطالبات یک شرکت است .

۳- ۱. بیمه اشخاص : ناظر به بیمه عمر و بعضی از اعضاء بدن میباشد .

۲. بیمه به اقساط ثابت : نوعی از بیمه است که در آن بیمه گزار اقساط معینی به بیمه گر میدهد ، تا در صورت وقوع حادثه زیان بار بیمه گر از عهده خسارت برآید ، خواه مبلغی که از بابت خسارت پرداخت میشود بیش از اقساطی باشد که تا زمان وقوع حادثه ، از بیمه گزار دریافت شده است و خواه کمتر از آن باشد .

۳. بیمه تعاونی : در این قسم از بیمه ، جمعی برای حفظ اموال خود در قبال حوادث معین اموال خود را بیمه می نمایند و سالیانه مبلغی به بیمه گر میدهند و بیمه گر نیز در مقابل دریافت وجه اشتراک یا اقساط سالیانه هر گاه زیانی از حادثه مزبور به مورد بیمه یعنی بمال یک یا چند نفر از آنان وارد شود بیمه آن زیان را جبران مینماید .

۴. بیمه عمر - عقدی است که بموجب آن بیمه گر تعهد میکند در مقابل دریافت حق بیمه پس از مرگ بیمه گزار مبلغی معین به نفع شخص یا اشخاص مصرح در بیمه نامه یا بورثه او بدهد این بیمه به نفع شخص ثالث است. ماده ۲۳ قانون بیمه در خصوص بیمه عمر یا نقص و شکستن اعضاء بدن، اشاره دارد به اینکه میبایست در ابتدای قرارداد مبلغ پرداختی به طرفین معین شود و اهلیت بیمه گزار نیز شرط است. در صورت عدم اهلیت بیمه گزار رضایت ولی یا قیم وی لازمست. عقد این نوع قرار داد (بیمه عمر) یا وصیت تملیکی نسز شباهت دارد.

۵. بیمه مسئولیت: بیمه ای است که بموجب آن بیمه گر متعهد میشود هرگاه بیمه گزار در عقد معین به سبب تخطی از تعهد خود ملزم پرداخت خسارتی بنفع متعهدله آن عقد گردد بیمه گر آن خسارت را بپردازد این بیمه اثر شرط عدم مسئولیت را دارد. بیمه مسئولیت مدنی به لحاظ نیاز جامعه جنبه الزامی بخود گرفته است (اگر چه قسمتی از آن نیز اختیاری است) قانون بیمه اجباری مسئولیت مدنی دارندگان وسیله نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص ثالث از اول فروردین سال ۱۳۴۸ بموقع اجراء گذارده شده که شامل ۱۴ ماده و سه تبصره است. (آئیننامه احرائی این قانون نیز در همان سال تهیه شده و بتصویب رسیده است).

ماده ۴ قانون فوق مواردی را که از شمول بیمه موضوع قانون استثناء شده ذکر کرده است. موارد مزبور عبارتند از:

۱- خسارت ناشی از فورس ماژور از قایل جنگ - سیل - زلزله

۲- خسارات وارده بمحمولات و وسائل نقلیه مورد بیمه .

۳- خسرات مستقیم یا غیر مستقیم ناشی از تشعشعات اتمی و رادیو اکتیو .

۴- خسارات وارده به متصرفین غیر قانونی و وسائل نقلیه یا رانندگان فاقد گواهینامه رانندگی

۵- خسارات ناشی از محکومیت جزائی و پرداخت جرائم . خسارات ناشی از حوادثی که

۶- در خارج از کشور اتفاق میافتند مگر اینکه توافقی بین بیمه گر و بیمه گزار در این

موضوع شده باشد .

۶- بیمه اتکائی: بیمه اتکائی عبارت است از عملی که بوسیله آن بیمه گر به منظور

هماهنگی و تشابه خطرهای بیمه شده ، قسمتی از تعهدات خود را (تعهدات سنگین) به

شرکت بیمه دیگری واگذار می نماید . با این روش در حقیقت قدرت پرداخت خسارت

توسط چند بیمه گر فراهم می آید و نتیجه آن عدم تزلزل شرکتهای بیمه و افزایش توان

آنهاست . شرکت بیمه اصلی را شرکت و گذارنده و شرکت بیمه ای که واگذاری را

میپذیرد بیمه گر اتکائی مینامند . بیمه اتکائی به دو نوع بیمه اتکائی اجباری و بیمه اتکائی

اختیاری ، تقسیم میشود .

۶-۱، بیمه اتکائی اجباری - وقتی بیمه اتکائی، اجباری است که طرفین قرارداد به واگذاری و قبول آن مکلف باشند. در قرار داد بیمه اتکائی شرکت واگذارنده تعهد میکند که قسمتی از خطرهای بیمه شده را در رشته معینی از بیمه و در زمان معینی که مدت قرارداد است به طرف دیگر دریافت حق بیمه اتکائی مقرر، در صورت بروز حادثه و خسارت به تناسب سهم خود در پرداخت خسارت شرکت مینماید. سه نوع قرارداد معروف در قسمت بیمه اتکائی اجباری متداول است که عبارتند از قرار داد مازاد - قرارداد مختلط - قرارداد مشارکت

۶-۲. بیمه اتکائی اختیاری - زمانی قرار داد بیمه اتکائی اختیاری محسوب میشود که طرفین قرارداد در واگذاری و قبول آن آزاد باشند در صورتیکه یکی از طرفین قرارداد به واگذاری یا قبول آن مجبور باشد قرار داد بیمه برای یک طرف اجباری و برای طرف دیگر اختیاری است. معمولاً در اکثر موارد بیمه گر اتکائی، اجبار به قبول دارد و بیمه گر اصلی در واگذاری به بیمه گر اتکائی مخیر است.

تعهد بیمه گر اتکائی به یکی از دو صورت: بیمه اتکائی مازاد خسارت با غرامت و بیمه اتکائی سرمایه با مبلغ بیمه شده است. در بیمه اتکائی مازاد خسارت با غرامت، بیمه گر اتکائی در مقابل حق بیمه ای که دریافت می کند متعهد میشود که در صورت ورود خسارت، چنانچه خسارت وارده از میزان معینی که بیمه گر اصلی خود بعهده گرفته است تجاوز نماید، مازاد آنرا پرداخت کند.

در بیمه اتکائی سرمایه با مبلغ بیمه شده ، بیمه گر اتکائی در مقابل دریافت حق بیمه اتکائی خود ، قسمتی از سرمایه بیمه شده را تعهد میکند و در صورت حادثه به تناسب تعهد خود در پرداخت خسارت (که مستقیماً به وسیله بیمه گر اصلی پرداخت میشود) شرکت می نماید .

د . موارد فسخ و بطلان بیمه

۱ . فسخ بیمه - چنانچه هنگام تنظیم قرارداد ، بیمه گزار سهواً مطلبی را بیان ننماید و قبل از بوقوع پیوستن حادثه ای ، خلاف مورد مشخص شود بیمه گر حق دارد فسخ قرارداد بنماید و طبق ماده ۱۳ قانون بیمه مصوب ۱۳۱۶ بیمه گر موظف است مراتب فسخ را طی اظهار نامه رسمی به بیمه گزار اطلاع دهد . پس از گذشت ده روز از زمان ابلاغ اظهارنامه فسخ قرار داد صورت می پذیرد .

در ماده ۱۶ قانون بعد نیز آمده است که اگر بیمه گزار حاضر به قبول پیشنهاد بیمه گر نشود بیمه گر حق فسخ قرار داد را دارد و همچنین در ماده ۱۷ قانون مذکور آمده است که در صورت فوت بیمه گزار یا انتقال موضوع بیمه به دیگری ، اگر وراثت متوفی یا منتقل الیه کلیه تعهداتی را که بموجب قرارداد بعهده بیمه گزار بوده است ، در مقابل بیمه گر اجراء کند عقد بیمه گر یا ورثه یا منتقل الیه به اعتبار خود باقی میماند . اساساً هر یک از بیمه گر یا ورثه یا منتقل الیه میتوانند فسخ عقد بیمه را نسز بخواهند . چنانچه ورثه یا منتقل الیه

متعدد باشند، هر کدام نسبت به کل وجه بیمه در برابر بیمه گر (شرکت بیمه) مسئول خواهند بود

بموجب ماده ۳۱ قانون بیمه نیز در صورت ورشکستگی یا توقف بیمه گر (شرکت بیمه) بیمه گزار حق فسخ قرارداد را خواهد داشت.

۲. بطلان بیمه - مواد ۱۱ و ۱۲ و ۱۸ و ۳۴ قانون بیمه ناظر به موارد بطلان بیمه است.

- بموجب ماده ۱۱ چنانچه بیمه گزار یا نماینده او مالی را اضافه بر قیمت عادله در موقع عقد قرارداد بیمه داده باشد، عقد بیمه اساساً باطل است و وجهی که بیمه گزار بعنوان حق بیمه پرداخت نموده باشد قابل استرداد نیست.

- بموجب ماده ۱۲ قانون بیمه، در صورتیکه بیمه گزار با علم و آگاهی عمداً از اظهار مطالبی خودداری کند یا به بیان مطالبی غیر واقعی و کاذب پردازد و این امر موجب تغییر موضوع خطر گردد، عقد بیمه باطل است. لازم به تذکر است که در اینصورت چنانچه اظهارات غیر واقع و کاذب تأثیری در وقوع حادثه نیز نداشته باشد عقد باطل است و بیمه گزار نمیتواند وجه پرداختی را مسترد کند. در این صورت بیمه گر میتواند کلیه اقساط بیمه را هم که بیمه گزار پرداخت نکرده است، از بیمه گزار ادعا کند.

- ماده ۱۸ نیز روشنگر این مطلب است که اگر مشخص شود عقد بیمه پس از ظهور خطر منعقد شده است عقد بیمه باطل و قرارداد بی اثر است. در این حالت چنانچه بیمه گر

وجهی را از بیمه گزار اخذ نموده باشد پس از کسر عشر آن بعنوان هزینه های بیمه ای ، باید مابقی را به بیمه گزار بازگرداند .

- ماده ۳۴ قانون بیمه نیز به جلوگیری از سوء استفاده توجه کرده است . بموجب این ماده در قرار داد بیمه ، که چند موضوع مختلف مورد بیمه واقع شده باشد ، چنانچه اثبات شود که از طرف بیمه گزار نسبت به یکی از موضوعهای مذکور در قرار داد تقلب و حيله ای صورت گرفته است ، نه تنها بیمه در آن قسمت باطل است ، بلکه تمام قرار داد باطل میشود .

نویسنده : حسین محمد نبی